

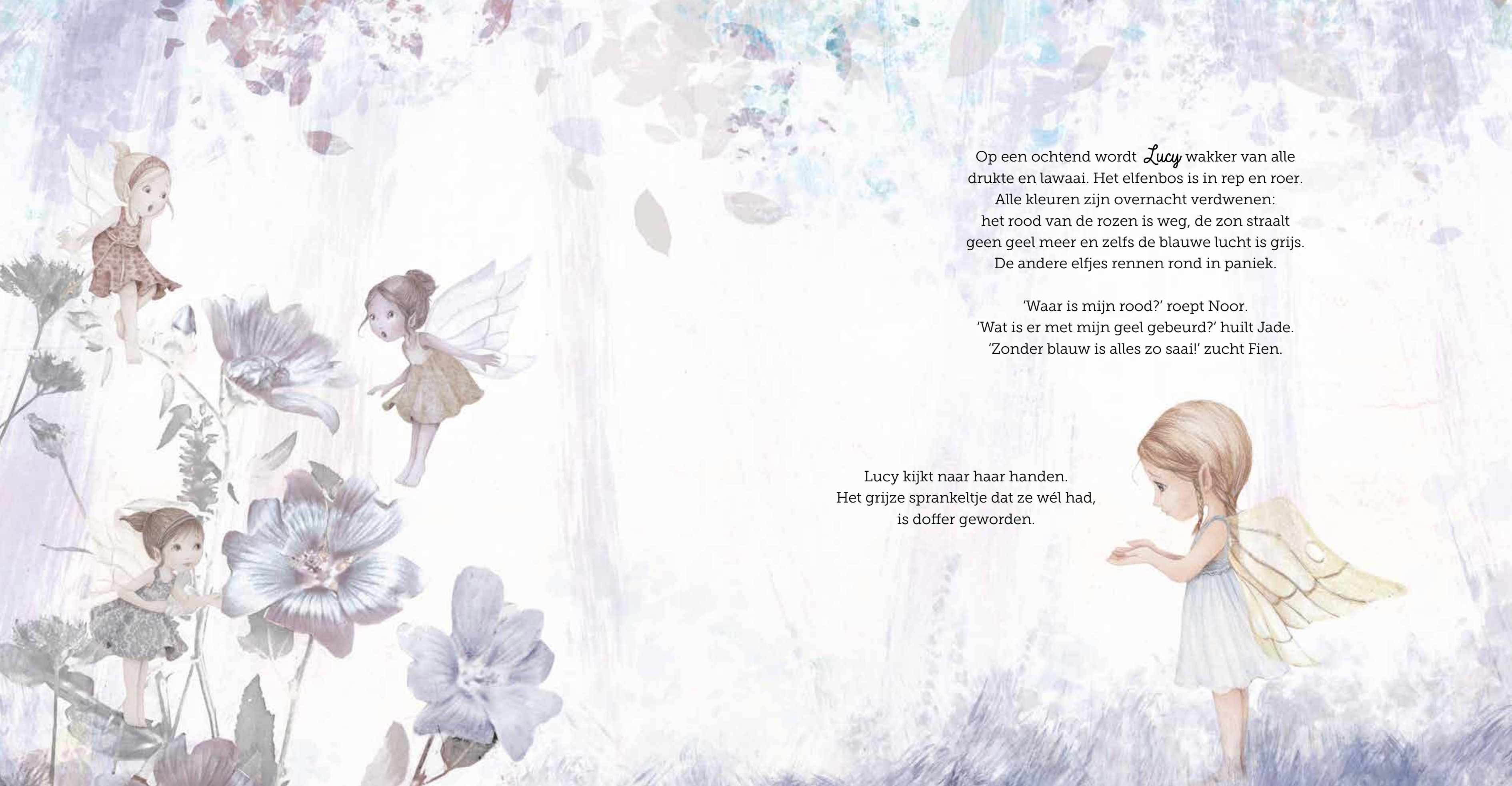
In het diepste deel van het Elfenbos,
waar de zon altijd glinstert door de bladeren,
wonen elfjes vol magie. Elk elfje heeft
een eigen kleur die hen speciaal maakt.

Fien, het slimste elfje, straalt als
het diepste blauw van de lucht.
Noor, het liefste elfje van allemaal,
verspreidt een warme rozerode gloed.
En Jade, het vrolijkste elfje, schittert
geel als de eerste zonnestraal.

Maar *Lucy*?

Lucy heeft geen bijzondere kleur.
Ze voelt zich zo grijs als een wolkje
dat verdwaald is in de lucht.

Op een ochtend wordt *Lucy* wakker van alle drukte en lawaai. Het elfenbos is in rep en roer.

Alle kleuren zijn overnacht verdwenen:
het rood van de rozen is weg, de zon straalt
geen geel meer en zelfs de blauwe lucht is grijs.
De andere elfjes rennen rond in paniek.

‘Waar is mijn rood?’ roept Noor.
‘Wat is er met mijn geel gebeurd?’ huilt Jade.
‘Zonder blauw is alles zo saai!’ zucht Fien.

Lucy kijkt naar haar handen.
Het grijze sprankeltje dat ze wél had,
is doffer geworden.